

2. Домінування поточних видатків місцевих бюджетів над видатками розвитку.

3. Невирішеність питань щодо встановлення критеріїв розподілу делегованих та власних функцій регіональної та місцевої влади, податкового законодавства в частині визначення системи місцевих податків і зборів, а також законодавства, що регулює систему місцевого фінансового контролю, закріплення нових принципів публічного фінансового контролю та запровадження громадського публічного фінансового контролю.

4. Недоступність та низька якість публічних послуг.

5. Невідповідність дій влади потребам та інтересам громадян.

6. Відсутність або низький рівень місцевого економічного розвитку.

7. Неузгодженість дій та конфлікти між органами державної влади та органами місцевого самоврядування.

Стан процесу бюджетної децентралізації в Україні свідчить про неузгодженість та перетин повноважень органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади, зокрема, у сфері розробки та ухвалення місцевих бюджетів.

1. Батанов О.В. Територіальна громада – первинний суб'єкт муніципальної влади в Україні: поняття та ознаки: [Електронний ресурс] / О.В. Батанов. – Режим доступу: http://www.cvk.gov.ua/visnyk/pdf/2008_2/visnik_st_13.pdf.

2. Павлюк А. Економічні аспекти формування спроможних територіальних громад в Україні: [Електронний ресурс] / А. Павлюк. – Режим доступу: <http://sp.niss.gov.ua/content/articles/files/15-1474017754.pdf>

ВПЛИВ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ЗРУШЕННЯ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

Безсонова К.С.

Науковий керівник – Можайкіна Н.В., канд. екон. наук, доцент

Сучасний період розвитку суспільства характеризується сильним впливом на нього інформаційних технологій, які прийшли в усі сфери людської діяльності, забезпечують поширення інформаційних потоків в суспільстві, утворюючи глобальний інформаційний простір.

Експерти ІТ-індустрії підрахували, що за останні 5 років обсяги світового ринку інформаційно-телекомунікаційних технологій збільшуються в середньому на 10% на рік (при середньому зростанні світової економіки в 3-3,5%). За прогнозами аналітиків Concorde Capital, високі темпи зростання галузі (10-15% за рік) зберуться протягом найближчих 3 років. У зв'язку з цим вивчення механізмів становлення

підприємництва в сфері виробництва інформації та дослідження умов формування розвитку інноваційної інфраструктури, орієнтованої на стимулювання розвитку сектора інформаційних технологій стають актуальними.

Сучасний стратегічний суспільний ефект інформаційно-телекомунікаційних технологій полягає у їх здатності: прискорювати підвищення рівня продуктивності виробництва, що важливо за умов дефіциту відповідних чинників; забезпечувати прискорення збільшення обсягів виробництва; прискорювати структурні зрушення, сприяти перерозподілу ресурсів на перспективних напрямках суспільно-економічного розвитку; підвищувати статус країни в глобальній економіці та національну конкурентоспроможність.

На сьогоднішній день ІКТ-сектор в Україні є одним з тих, що найбільш інтенсивно розвивається. Навіть незважаючи на економіко-політичну ситуацію в країні, Україна дуже сильно інтегрована у світовий ІТ-ринок, і цей сектор стрімко стає величезним в нашій країні. Сьогодні в ІТ-сфері в Україні працюють майже 100000 фахівців, а обсяг ринку становить майже 5 млрд. доларів. Це еквівалентно 3% обсягу ВВП. При цьому, розвиток сектора ІКТ є одним із пріоритетів для більшості європейських країн. Але за рівнем споживання ПЗ та ІТ-послуг Україна знаходиться далеко в аутсайдерах. У розвинених країнах сукупна частка ПЗ і послуг на ринку ІТ перевищує 60%, в Україні – 15-16%, тобто в чотири рази менше. Фактично, це показник технологічної відсталості України.

Сьогодні найбільші компанії працюють в напрямках виробництва комп'ютерного обладнання, розробки і дистрибуції програмного забезпечення, надання послуг зі створення складних інформаційних систем (системна інтеграція), консалтингу і бізнес-консалтінга. Оскільки економіка є цілісною системою, то сектор ІКТ повинен бути включений в цю систему і пов'язаний з іншими галузями і сферами суспільного життя. У зв'язку з цим виникає необхідність створення відповідного економічного середовища, сприятливого для подальшого розвитку сектора ІКТ, який повинен стати органічною складовою національної економічної системи та інноваційного розвитку економіки. Це можливо тільки в умовах конкуренції і заохочення підприємців до інноваційної діяльності, що має відбуватися за рахунок держави.

Головною загрозою на шляху розвитку ІКТ-сектора є те, що Україна погано вписується в інфраструктуру світової економіки, оскільки ситуація в країні, як політична, так і економічна, є нестабільною, що також стримує розвиток підприємництва в цьому секторі. На державному рівні відсутні стратегічне бачення шляхів розвитку інформа-

ційного бізнесу і розуміння пріоритетності цього напрямку для розвитку економіки країни у цілому. Держава погано володіє інформацією про стан розвитку бізнесу в інформаційній сфері і не має розробленої зваженої політики по регулюванню і підтримці розвитку підприємництва в ІКТ-секторі. До того ж Стратегією економічного розвитку України на 2010 - 2020 роки не виділено сектор ІКТ в якості пріоритетного.

Для забезпечення конкурентоспроможності ІТ-сектора важливо приділяти увагу якості технологічної інфраструктури, наявності та рівня підготовки ІТ-фахівців, інноваційному та правовому середовищі, умов для ведення бізнесу та політиці уряду в сфері технологій, які є ключовими параметрами індексу конкурентоспроможності ІТ-індустрії. Проблема, з якістю підготовки ІКТ-фахівців є критично важливою не лише для України, а і для усієї світової економіки. Тому що зараз, завдяки занадто стрімкому і динамічному розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, у цьому питанні накопичилось багато проблем. Розвиток освіти не встигає за технологічним розвитком галузі. Доведено, що на макрорівні існує 85% кореляції між рівнем умінь використання ІКТ трудовими ресурсами і ВВП. В той же час, недостатній рівень кваліфікації працівників галузі ІКТ, є перешкодою її подальшого розвитку, а також подальшого розвитку ринку ІКТ.

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ФОНДОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ

Драчова С.І.

Науковий керівник – Можайкіна Н.В., канд. екон. наук, доцент

Складовою частиною економіки будь-якої держави, і України в тому числі є фондовий ринок. Він сприяє обмеженню монополізму, формує сприятливі умови для конкуренції, а також раціональному розміщенню фінансових ресурсів. Також фондовий ринок є цілісною системою, з набором своїх правил і механізмів, що дозволяють як придбавати, так і продавати цінні папери. Фондовий ринок становить сукупний оборот цінних паперів, важливою особливістю яких є дозвіл акумулювання та перерозподілу коштів з однієї організаційної структури до іншої. Фондові ринки відрізняються з організації торгівлі цінними паперами: біржові і позабіржові; стихійні і організовані; прості і подвійні аукціонні ринки; онкольні і безперервні аукціонні ринки; касові та строкові ринки; первинні та вторинні.

Сучасний світовий фондовий ринок розвивається в трьох основних напрямках. По-перше, відбувається подальша автоматизація фондових операцій – самостійні комп'ютерні системи об'єднуються у всесвітню мережу електронної комунікації. По-друге, триває робота над